



**OKRĘGOWA KOMISJA EGZAMINACYJNA
W POZNANIU**

**WYNIKI
EGZAMINU MATURALNEGO
Z HISTORII SZTUKI
RAPORT**

**WOJEWÓDZTWA
LUBUSKIE*WIELKOPOLSKIE*ZACHODNIOPOMORSKIE**

2010

Historia sztuki

I. Opis egzaminu

Do egzaminu z historii sztuki w sesji wiosennej 2010 roku na terenie działania OKE w Poznaniu przystąpiło 323 absolwentów. Egzamin można było zdawać na poziomie podstawowym lub rozszerzonym. Egzamin z poziomu podstawowego zdawało 146 absolwentów, poziom rozszerzony wybrało 177 maturzystów.

Na rozwiązanie zadań z arkusza z poziomu podstawowego zdający miał 120 minut, a z poziomu rozszerzonego -180 minut. Arkusze zawierały zadania zamknięte i otwarte, zarówno krótkiej, jak i rozszerzonej odpowiedzi. Sprawdzały umiejętności z zakresu trzech obszarów wymagań egzaminacyjnych, ze szczególnym uwzględnieniem obszaru I.

1. Punktacja za rozwiązanie zadań z poszczególnych arkuszy

Tabele 1. i 2. przedstawiają proporcje punktowe za rozwiązanie zadań, wynikające ze struktury arkuszy.

Tabela 1. Punktacja za rozwiązanie zadań z arkusza na poziomie podstawowym

Arkusz z poziomu podstawowego	Test		Arkusz
	100 pkt	100 %	100 pkt

Tabela 2. Punktacja za rozwiązanie zadań z arkusza na poziomie rozszerzonym

Arkusz z poziomu rozszerzonego	część 1. Test		część 2. Analiza porównawcza		część 3. Wypracowanie		Arkusz
	20 pkt	40 %	20 pkt	40 %	10 pkt	20 %	50 pkt

2. Wymagania egzaminacyjne

Egzamin z historii sztuki na poziomie podstawowym sprawdzał umiejętności z zakresu dwóch obszarów wymagań egzaminacyjnych: wiadomości i rozumienie oraz korzystanie z informacji. Zdający egzamin z tego poziomu powinien znać reprezentatywne dzieła sztuki oraz cechy stylów i kierunków, do których przynależą, wybitnych twórców i charakter ich twórczości, rozpoznać tematy ikonograficzne, gatunki sztuki i techniki plastyczne, orientować się w chronologii epok. Na obu poziomach egzaminu wymaga się analizy porównawczej dzieł sztuki. Na poziomie rozszerzonym sprawdza się ponadto

umiejętność tworzenia własnego tekstu, krytycznej oceny dzieł oraz wartościowania zjawisk artystycznych.

3. Opis zestawów egzaminacyjnych

Arkusze z poziomu podstawowego składały się z 28 zadań otwartych i zamkniętych. Wśród nich były zadania na dobieranie, uzupełnianie i przyporządkowanie. Dotyczyły one rozpoznania dzieł sztuki, ich autorów lub postaci na nich przedstawionych. Sprawdzały wiedzę z zakresu znajomości epok, architektury i rzeźby, a także umiejętność posługiwania się podstawowymi pojęciami artystycznymi. Dwa zadania, dotyczące celowo zestawionych rzeźb oraz obrazów, sprawdzały umiejętność analizy porównawczej dzieł sztuki. Arkusz zawierał materiał ikonograficzny, który stanowił podstawę wykonania wielu zadań.

Arkusze z poziomu rozszerzonego składały się z trzech części. Pierwsza polegała na rozwiązaniu testu złożonego z 12 zadań zamkniętych oraz otwartych krótkiej odpowiedzi. Polecenie zamieszczone w drugiej części arkusza zobowiązywało zdającego do przeprowadzenia analizy porównawczej dwóch obrazów. Do reprodukcji dodano komentarz w postaci fragmentów tekstów źródłowych. Zadanie to sprawdzało umiejętność analizy formalnej dzieł według kryteriów sprecyzowanych w poleceniu, umiejętność posługiwania się terminologią z dziedziny sztuki oraz formułowania wniosków wynikających z porównania.

Część trzecia arkusza zawierała propozycję dwóch tematów wypracowań, z których zdający wybierał jeden i formułował dłuższą wypowiedź pisemną.

Temat 1. „Na podstawie czterech, innych niż zamieszczone w arkuszu, wybranych dzieł wykonanych przez różnych autorów, przedstaw różnorodne sposoby ukazywania obrazu miasta w sztuce.”

Temat 2. „Na podstawie czterech wybranych dzieł, innych niż zamieszczone w arkuszu, wykaż, na czym polegało nowatorstwo sztuki impresjonistów.”

Prawidłowe wykonanie obu zadań wymagało dokonania selekcji materiału pod kątem wybranego problemu, wykazania się umiejętnością analizy i interpretacji dzieł sztuki, formułowania argumentów i wniosków, a także uzasadnienia własnych przemyśleń. Omawiane dzieła sztuki należało powiązać z szerszym kontekstem kulturowym.

Większość absolwentów (77,5%) wybrała temat drugi, w którym dobór dzieł sztuki ograniczał się do jednej epoki i znanego kierunku w sztuce.

II. Interpretacja osiągnięć zdających

1. Wybieralność egzaminu

Wybieralność historii sztuki jako przedmiotu dodatkowego na egzaminie maturalnym ilustruje tabela nr 3.

Tabela 3. Wybieralność historii sztuki i poziomów zdawania przedmiotu w Okręgu i poszczególnych województwach – dane liczbowe i procentowe

Historia sztuki	Okręg		Województwo lubuskie		Województwo wielkopolskie		Województwo zachodniopomorskie	
	liczba	procent	liczba	procent	liczba	procent	liczba	procent
poziom podstawowy	146	0,27	38	0,44	77	0,24	31	0,22
poziom rozszerzony	177	0,32	39	0,45	70	0,22	68	0,48

Wybieralność historii sztuki na egzaminie maturalnym w Okręgu wynosi ok. 0,6%. Najwyższą wybieralność w stosunku do ogólnej liczby zdających odnotowano w woj. lubuskim - 0,9%, najniższą w woj. wielkopolskim - 0,5%. Różnice w wyborach poziomów egzaminu są niewielkie, tylko w woj. zachodniopomorskim dwukrotnie więcej uczniów wybrało poziom rozszerzony, w woj. wielkopolskim nieco więcej osób zdawało egzamin z poziomu podstawowego.

2. Wyniki egzaminu

Średnie wyniki egzaminu w poszczególnych województwach zamieszczono w tabeli 4.

Tabela 4. Wyniki egzaminu z historii sztuki na poziomie podstawowym i rozszerzonym z uwzględnieniem zróżnicowania terytorialnego

Poziom egzaminu:	podstawowy				rozszerzony			
	Okęg	L	W	Z	Okęg	L	W	Z
Średni wynik %	45,20	45,55	47,01	40,26	55,84	48,77	60,86	54,68

Średnie wyniki egzaminu na poziomie około 50% punktów nie są wysokie, ale wyższe od wyników krajowych. Najlepiej przygotowani do egzaminu na obu poziomach byli absolwenci szkół woj. wielkopolskiego. Do egzaminu z historii sztuki przystępuje najczęściej absolwentów liceów ogólnokształcących, którzy często osiągają wyższe wyniki aniżeli kończący licea plastyczne.

Problemy z opanowaniem sprawdzanych wiadomości i umiejętności absolwentów można ocenić na podstawie analizy współczynników łatwości uzyskanych za poszczególne zadania.

Tabela 5. Klasyfikacja łatwości zadań z arkusza na poziomie podstawowym i rozszerzonym według współczynnika łatwości

Współczynnik łatwości	Klasyfikacja zadania	Zadania na poziomie podstawowym	Zadania na poziomie rozszerzonym
0,00 – 0,19	bardzo trudne	17, 22	
0,20 – 0,49	trudne	1, 2, 3, 6, 7, 9, 10b, 11,16, 19, 20a, 20c, 23, 24, 25, 26, 27, 28	2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10,12 ,14b
0,50 – 0,69	umiarkowanie trudne	4, 5, 8, 10a,12a,12b,13,15,18, 20b, 21,	1,11,13a, 13c,13d,13e, 14a 14c,14d,
0,70 - -0,89	łatwe		13b, 14e
0,90 – 1,00	bardzo łatwe		

Jak wynika z danych w tabeli 5., zarówno w arkuszu na poziomie podstawowym, jak i rozszerzonym, przeważały zadania, które okazały się dla tegorocznych zdających trudne i umiarkowanie trudne. Należy zwrócić uwagę, że zaledwie dwa zadania na poziomie rozszerzonym okazały się łatwe. Pierwsze dotyczyło analizy kolorystyki reprodukcji obrazu, drugie - języka i stylu wypracowania.

Na obu poziomach egzaminu trudne dla zdających okazały się zadania testowe, sprawdzające wiedzę i umiejętności z I obszaru standardów wymagań egzaminacyjnych. Na poziomie rozszerzonym zdający dobrze opanowali umiejętność analizy dzieł sztuki, nie mieli też trudności z napisaniem wypracowania.

Trudne dla zdających z poziomu podstawowego były zadania, w których należało rozpoznać obiekty lub plany budowli, opisać je i podać miasta, w których się znajdują.

Analiza frakcji opuszczeń wskazuje na trudność w rozwiązaniu zadania 22. z arkusza podstawowego, które opuściło 30 zdających i zadania 17., którego nie rozwiązało 28 zdających. W arkuszu z poziomu rozszerzonego 33 osoby nie podjęły się rozwiązania zadania 3. Maturzyści nie potrafili rozpoznać dzieła przedstawionego na fotografii, budowli na podstawie jej planu, a także zidentyfikować dzieł rzeźbiarskich.

Wnioski

Historia sztuki została w tym roku włączona do grupy przedmiotów zdawanych jako dodatkowe. Liczba zdających nie różniła się od liczby przystępujących do egzaminu w ubiegłym roku. Zainteresowanie przedmiotem obserwuje się nie tylko w liceach plastycznych, ale także w liceach ogólnokształcących. Egzamin z poziomu rozszerzonego wybierali absolwenci dobrze przygotowani do egzaminu, o czym świadczy średni wynik z tego poziomu. Absolwenci ci wykazali się umiejętnością werbalizowania wrażeń wizualnych, trafnego doboru argumentów, budowania wypowiedzi o logicznej strukturze.

Na obu poziomach egzaminu umiejętnością najlepiej opanowaną była analiza formalna dzieła sztuki.

Niepowodzenia absolwentów wynikały głównie z niezajomości materiału historyczno-artystycznego. Nadal problemem było posługiwanie się poprawną faktografią i specjalistyczną terminologią. Przyczyną tych trudności jest niewłaściwe przygotowanie się do egzaminu lub nieprzemyślany wybór przedmiotu dodatkowego.